Ч. 196. Неділя 31 серпня (13 вересня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

ВИТАЙ НАМ ВОЛОДІТЕЛЮ!

З радістним серцем, з глубоким одушевленєм дожидають жителї міста Львова завтрішного дня; се бо наш Наймилостивійший Монарх, Цїсар Франц Йосиф І. має завтра рано загостити в Львіградї, в столици галицкої землї. Єсть то особливша ласка, особливша честь для столицї нашого краю, бо Найяснїйший Пан, їдучи на маневри під Комарно, поступає до головного міста нашого краю, гостить в нїм і тим надає єму ознаку і характер столицї краю і резиденциї. На се торжество місто й прилагодило ся вже відповідно та прибрало сьвяточну одежу, а всї єго жителї вже з нетерпеливостию дожидають завтрішного дня, коли на улицях свого міста будуть могли витати Того, котрий з батьківскою печаливостию дбає про добро і долю повірених собі народів.

Завтра в'їде до нашого міста і загостить між нами наш Найяснїйший Пан, володїтель нашої держави і Монарх, перед котрого мудростию і добротою серця клонять ся володїтелї цїлого сьвіта, що всюди і при кождій нагоді Єго усьвяченій Особі віддають першеньство і найвисшу честь. Між нами стане Монарх, котрий мимо глубокої та поважної старости, без взгляду на вимоги свого глубокого віку уважає найвисшою цїлию свого житя сповняти обовязки до послїдної хвилї своїх сил. Єго ревне і незвичайно глубоке почутє обовязку позістане на завсїгди сьвітлим приміром для всїх монархів і народів, а Єго доброту народи Єго монархії нїколи не забудуть. В найтяжших хвилях для держави і єї народів неподатлива і незломна сила волї та витревалість нашого Найясн. Пана були завсїгди тою точкою опори, в котрій всї знаходили відраду для себе і з котрої як би із живненного жерела набирали нової сили і відваги, а у всїх найбільших нещастях поміч Єго була найпершою і ставала ся для всїх приміром і заохотою

Та й галицка Русь зазнала немало добра від Наймилостивійше нам пануючого Цїсаря Франц Йосифа I, тож в сей радістний для всїх нас день і цїлий нарід руский духом і з глубини свого серця витає Найяснїйшого Монарха в столици свого краю та кличе до него:

Витай нам, наш Наймилостивійший Пане! Витай нам, наш Цїсарю і Королю!

Вісти політичні.

(Запомоги для потерпівших від повени. — Ситуация на Балкані. — З Сербії).

Віденьска ґазета урядова оголосила цісарске розпоряджене, уділяюче правительству до розпорядимости кредат до висоти 15 міліонів корон з фондів державних на запомогу для потребуючого помочи населеня, потерпівшого від нещасть елементарних в краях коронних і на направу ушкоджених власностий державних (комунікаций). Із згаданої суми буде ужитих насамперед 6 міліонів корон для погорівшого в Чехії населеня; 3 міліони на Шлеску, 2,900.000 корон для Галичини.

Росия і Австро-Угорщина мали предложити другим великим державам европейским гадку спільного зажаданя від болгарского правительства в Софії, щоби оно зірвало всякі зносини з комітетами македоньских ворохобників. Позаяк трудно наклонити держави до спільного поступованя, то й годі нині уявати собі добре, як і чим закінчить ся то предложене держав. Буде то очевидно зависїти також і від того, як розвине ся сама ворохобня та о скілько буде тут входити інтерес одної або другої держави. Поки-що то все стоїть по старому і ситуация в зворохоблених турецких провінциях не поправила ся анї о волос, а то головно задля непорадности турецкого правительства. Що дня надходять нові вісти то о насильствах башибожуків, то знов комітаджів. А при тім Болгария есть тим місцем, звідки виходить весь рух революцийний. До того ще й в самій Болгариї кипить і есть партия, котра конче пре до війни з Туреччиною. З другої же сторони й в Константинополи суть люди, котрі не видять иншої ради, як лиш виповісти війну Болгариї. Турецка военна партия бере ся на способи; она пустила чутку, що в Медині воскрес пророк і крикнув: Аллах, ратуй твій нарід! Сею байкою хоче она викликати фанатизм у магометан.

З Білграду надходять знов вісти о дальшім заговорі офіцирів та нових арештованях. Сим разом відкрито заговір в Краґуєвацу.

Новинки.

Львів дня 12 го вересня 1903.

— **Є. Вел. Цїсар** в'їзджаючи завтра до Львова, поступить також до архикатедральної церкви св. Юра. Побут свій у Львові продовжив Цїсар о годину, так що від'їзд наступить замість о 12 год. 36 минут (після львівского часу) о годині 1 мінут 36.

— **Перед приїздом Є. В. Цїсаря до Галичини.** В суботу по полудни виїздить зі Львова до Ряшева директор зелїзниць п. Вербицкий в товаристві шефів-інжинерів Гаснера, Вартманьского і Міллера, аби обіймити личний провід поїзду, котрий везе Найяснїйшого Пана. — В єписї депутаций, які Найяснїйший Пан в часї свого побуту у Львові буде приймати, єсть також депутация буковиньского Видїлу краевого, котра під проводом свого Маршалка п. Лупула виїздить в суботу до Львова, для зложеня Монархови чолобитности іменем краю. — У Львові на зелїзничім двірци удержувати буде лад в часї приїзду і від'їзду Найясн. Пана в недїлю горожаньска сторожа зелїзвича, зложена з тисяча осіб.

— **Найдост. Архикнязь Леопольд Сальватор** в товаристві кн. Кобурского прибув вчера в полудне поспішним поїздом до Львова. По снїданю оглянув Найдост. Архикнязь новобудуючий ся двірець львівский і перед годиною 4-ою від'їхав до Сколього.

— **На поле цїсарских маневрів** від Комарном виїхали вже комендант львівского корпуса ген. Фідлер і комавдант перемиского корпуса ген. Ґальґочі.

— **Впреосьв. Митрополит** Андрей Шептицкий в сослуженю всїх членів капітули довершив в четвер дна 10 вересня, о год. 6-ій вечером посьвященя угольного каменя під будинок дяківскої бурси у Львові. Під камень покладено в склянім ящику: порґаміновий лист з підписами всїх присутних, теперішні австрійскі монети і виходячі у Львові рускі ґазети. Будинок бурси будує ся за гропі Митрополита при площи належачіій до львівскої митрополиї (улиця Петра Скарги). Будова двоповерхового дому після плянів архітекта п. Левиньского буде коштувати 80.000 корон. Після плянів, партер дому призначений на поміщеня сьвященика, настоятеля і сестер Служебниць, котрі мають вести господарку в бурсї; на первім і другім поверсї будуть салї для науки і для поміщеня пятьдесяти питомців бурси. Курс науки в бурсї розложений на три лїта. Бурсаки будуть учити ся дома церковного сьпіву, церковних обрядів, рахунковости для веденя райфайзенівских кас, громадскої писарки і садівництва в устроенім при заведеню саді. Крім того кождий з бурсаків буде учити ся в ремісничій школї ремесла, яке собі вибере. Нова дяківска бурса буде другою у Львові, бо при Ставропигійскім інститутї істнує вже така бурса від 300 лїт.

— **З міністерства рільництва** приїхав перед кількома днями до Галичини шеф секциї Йос. Поп в урядових справах. Розглянув він вже в західній Галичинї шкоди, заподіяні повению, перевів люстрацию дирекциї домен у Львові і від'їхав на дальші інспекциї до Крехович, Суходолу, Рахиня, Надвірної, Зеленої, Рафайлової, Тартарова, Ворохти, Дори і Делятина.

— **Нове старосьво на Буковинї.** Wiener Ztg. оповіщує розпоряджене міністерства справ внутрішних в справі утвореня староства в Вашківцях над Черемошем. Нове старосьво розпічне свою діяльність дня 1 жовтня с. р. Управу староства обійме секретар краевого правительства п. Адам Стронер.

— **На торжество відкритя памятника Івана Котляревского** в Полтаві виїхали зі Львова: професор університету др. Студиньский, яко делеґат наук. товариства ім. Шевченка; п. Кость Паньківский, відпоручник тов-а ім. Котляревского; пос. Романчук, делеґат „Просьвіти“: др. Левицкий, редактор „Дїла“; др. Грушкевич, упрошений делеґат „Академічної Громади“; п. Лев Лопатиньский, редактор „Руслана“, котрий буде заступати також товариство „Сокіл“; др. Лесь Кульчицкий з Коломиї, редактор „Поступа“ і делеґат тамошних народних товариств і др. Мирон Кордуба з Чернівець, представитель черновецких руских товариств.

— **Огнї.** З Рогатина донесли вчера до Львова, що в громадї Залипю вибух оногди огонь в хатї одного з тамошних господарів і розширивши ся з величезною скоростю на сусїдні хати і господарскі будинки, знищив цїлковито 22 загороди селяньскі з всїма припасами збіжа. Нужда погорільців страшна. Шкода від пожару в дуже малій части обезпечена, виносить до 40.000 корон. Причина пожару незвістна, однако здогадують ся, що огонь був підложений. Жандармерия слїдить за виновниками. — Оногди погоріли в Кашичах, ярославского повіта. три селяньскі загороди разом з господарскими будинками і зібраним збіжем. Шкода необезпечена виносить до 5.000 корон. Причина пожару була неосторожність одного з погорільців. — В Будах переворских під Переворском, вибух сими днями огонь і знищив загороду одного селянина. В тім огни погибла і служниця того господаря. що хотїла ратувати худобу

---

11)

Пес Баскервілїв.

(З англійского — Конана Дойля).

(Дальше).

Малий хрущик чи там мушка майнула попри нас через дорогу і Степлетон як-стій, з незвичайною швидкостию, пустив ся за нею в погоню. На мій превеликий жах комаха летїла просто на трясавину, але мій новий знакомий не здержав ся на хвилю. Гонив за нею, скачучи в купини на купину та вимахуючи у воздусї зеленою сїткою, а его сїра стать в тім уривчастім, ломанім бігу подобала також на якусь величезну комаху.

Я стояв і глядів на его погоню, подивляючи незвичайну меткість а жвавість Степлетона, а ще більше бояв ся, щоби він не втеряв землї під ногами та не попав у зрадливу топіль. Нагло я почув за собою чиїсь кроки і коли обернув ся, уздрів недалеко на стежцї женщину. Ішла звідтам, де стовп диму вказував на Меріпіт Гавз, лиш горбовина закривала еї аж до хвилї, коли станула близько мене.

Я не сумнївав ся, що се панна Степлетон, про котру менї говорили, бо женщин в тих сторонах не було взагалї богато. До того я тямив, як хтось менї згадував, що сестра природника мае бути красавицею. А підходяча до мене женщина була красавицею безперечно і то не-аби-якою. Годі було уявити собі більшу неподібність між братом а сестрою. Степлетон мав ясне волосе і чорні очи, а сестра була цїлковитою чорнявкою, якої я в Анґлії ще не бачив — струнка, висока, гнучка. Гордовите, вїжне лице мало такі правильні черти, що можна було уважати его бездушним, колиб не змислові уста та чудові, темні, пристрастні очи.

Принадна еї стать в елеґантнім одягу була справдї незвичайним явищем на пустій стежцї серед рівнини. Коли я обернув ся, глядїла на брата, а відтак зближила ся швидкою ходою до мене. Я зняв капелюх і хотїв кількома словами пояснити, звідки я тут взяв ся, та еї слова звернули мої думки на зовсїм нову дорогу.

— Вертайте! — сказала. — Вертайте сейчас до Льондону!

Я глядів на неї збитий з пантелику. Сипала блискавицї з очий і тупала нетерпеливо ногою.

— Длячого маю вертати?

— Пояснити не можу. — Говорила здавленим голосом, майже шепотом. — Змилуйте ся, зробіть се, о що вас прошу! Від'їдьте і нехай ваша нога не стане більше на тих баґнищах!

— Але я що-йно приїхав!

— Чоловіче, чоловіче! — скрикнула. — Не можеш послухати перестороги, що мае на цїли твое власне добро? Вертайте до Льондону! Від'їдьте ще нинї вечером! Втїкайте за всяку цїну звідси!... Тихо, мій брат надходить.... Анї слова о тім, що я говорила! Будьте так добрі зірвати для мене сторчик ось там серед скрипу.... Ми тут на луках дуже богаті в сторчики, але ви приїхали за пізно і вже не будете могли оцїнити краси нашої околицї.

Степлетон залишив погоню за мотилем і вернув до нас задиханий, червоний.

— Беріль, то ти? — сказав. Менї здавало ся, що в его привитаню було дуже мало щирости.

Ти дуже зігрів ся, Джек!

— Так, я гонив за cyclopides-ом. То рідка комаха, сеї осени я ще еї не бачив. Шкода, що я не міг еї зловити!

Говорив байдужно, але его малі, живі очи бігали безнастанно від молодої дівчини до мене.

— Як бачу, ви вже собі знакомі.

— Так. Я говорила якраз сер Генріеви, що приїхав за пізно і не буде вже міг оцїнити правдивої краси наших лук.

— Ах, за кого ти уважаеш сего пана?

— Думаю, що то сер Генрі Баскервіль.

— Нї, нї! — сказав я. — То простий міщух, а я его приятель. Називаю ся др. Ватсон.

Румянець на лици дївчиним вказував, що она розсердила ся.

— Отже ми розмовляли про невластиві річи — сказала.

— Ну, не богато ви мали часу на розмову — замітив еї брат, глядячи знов на нас допитливо.

— Я говорила до доктора Ватзона, неначеб він був постійним мешканцем, а не гостем в наших сторонах — сказала. — Для него байдуже, чи пора для сторчаків вчасна, чи пізна.... Але мусите піти з нами до Меріпіт Гавз.

зі стайнї. — Дня 6 с. м. погорів в Липици горішній, рогатиньского повіта, фільварок разом з всім зібраним сегорічним збіжем і всїма господарскими знарядами. В огни згоріло й 55 штук безрог і дві ялівки. Шкода лиш в части обезпечена виносить 32.000 корон.

— **До II. (німецко-рускої) ґімназиї в Чернівцях** вписало ся на новий рік шкільний: до I. a. 50^{2}, I. б. і в. 126 (60+65); до II. a. 44^{7}, II. б. 62; до III. в. 59^{11}. III. б. 59; до IV. a. 58^{6}, IV. б. 34^{1}; до V. б. 59^{3}, V. б. 25; до VI. a. 48^{2}; до VII. 38. [Цифри подані дрібно значать приватистів]. Всїх 684^{29}. До приготовляючої кляси записало ся 52 учеників, отже всїх расом числить ся ґімназия 736 учеників.

— **Отворене нової філїї Тов. „Просьвіта“** в Яворові відбуло ся дня 30 серпня с. р. при участи до 300 осіб. Крім селян і міщан явив ся на сім торжестві сьорий гурток місцевої сьвітскої і духовної інтеліґенциї а з позамісцевого духовеньства прибув о. М. Кручковский з Нагачева. Збори отворив промовою о. Юрий Кміт, почім головою зборів вибрано о. Кручковского, а на секретарів покликано пп. О Кулинича і В. Шавалу. З дневного порядку промовий делеґат головного Видїлу „Просьвіти“ др. Загайкевич. Відтак голова зборів зарядив вписуване членів до філїї „Просьвіти“ а потім вибір видїлу. До видїлу вибрано: головою о. Мих. Кручковского, заст. голови о. Юр. Кміта, контрольором о. Волод. Венгриновича, касиером п. Мих. Слюсарчука, секретарем п. Волод. Шавалу, господарем п. Мих. Масюка, заст. господаря п. Брон. Щарбу, а заступниками видїлових пп. Евст. Братана, С. Бориса і П. Гарандзу. Збори закінчив голова філїї промовою, почім аматорский кружок читальнї „Просьвіти“ відограв драму Ів. Франка „Украдене щасте“.

— **Гради і повени в Галичинї.** Шкоди заподіяні сего року градом у східній Галичинї обчислено загалом на 128,348.076 кор. Шкоди від повени виносять після обчисленя повітових видїлів 20,097.306 кор. Краєвий видїл предложить соймови просторий звіт про шкоди від повени і граду і буде домагати ся: 1. признаня 400.000 кор. на запомоги і безпроцентові позички для сільских господарів, навіщених елементарними нещастями; 2. призначеня 150.000 кор. на підвисшеня охоронних валів на обох берегах Вислы від Кракова до Неполоміць. На покрите тих видатків має ся затягнути позичку, сплачувану в 10 ратах.

— **Державні зелїзниці** перевезли в червни с. р. 4.767.300 подорожних за 4,727.000 корон і 2,746.000 т н набору за 14,639.600 К, разом 22,366.600 К. З того числа припадає на всхідні (галицкі) шляхи: 1,820.700 К доходу за 898.400 подорожних і 4,276.000 К за перевіз 555.300 тон. В порівнаню з червнем м. р. виносив дохід в червни с. р. о 403.888 К менше в особовім руху, а о 125.847 К більше в тягаровім руху. Причиною обниженя доходу була непогода і зменшене перевозу збіжа. — Від 1 січня до 31 червня с. р. виносив дохід на державних зелїзницях: 37,088.900 К в особовім руху, а 97,912.700 корон в тягаровім руху; разом 135,001.600 К т. є о 1,582.411 К більше, як в тім часї минувшого року.

— **Відшкодоване для невинно засудженого.** Петро Гатич, котрий невинно засуджений відсидів в Станиславові 10 літ тяжкої вязницї, дістав відшкодоване в квотї 6000 К і 300 К досмертної ренти. Оборонець відніс ся до державного трибуналу з жаданем підвисшеня відшкодованя, бо Гатич вийшов з вязниці фізично зруйнований.

— **Концерт „Народного Дому“** в Борщеві, відбуде ся дня 17 вересня с. р. в сали Ради повітової в Борщеві, обіймає слїдуючу проґраму: 1. Вербицкий: „Квіти мої веснянї“, хор мішаний. 2. Mendelsohn: „Concert G dur, allegro“, сольо скрипки з фортепяном. 3. Лисенко: „Ой пущу я кониченька“, тріо з хором. 4. Liszt: „Rhapsodie hongroise Nr. 12“, сольо фортепян. 5. Лисенко: „На що менї чорні брова“, сольо сопранове в супроводї фортепяна. 6. Krizkovsky: „Odvedonoho prosba“, хор мужеский. 7. Січиньский: „Як почуєш в ночи“, сольо тенорове в супроводї фортепяна. 8. Січиньский: „Даремне пісня“, хор мужеский. — Вступ: Крісло першорядне 2 кор., другорядне 1 кор 60 сот.. місце стояче на сали 1 кор., для міщан і селян 50 сот. — Початок концерту точно о годинї 7½ вечером. По концертї забава з танцями. Вступ на забаву лишень за оказанем запрошеня 1 кор. від особи. Стрій вечерковий. Буфет в заряді „Народної торговлї“. Білєти вступу набути можна перед концертом в „Народній Торговли“ в Борщеві, відтак при касї. Чистий дохід на будову борщівского „Народного Дому“.

— **Войсковий бальон „Тайфель“** випущений оногди в полудне в Перемишли упав около 5 год. пополудни з сел. Берестяни коло Самбора. В лодї було двох поручників Енґель і Петрочи. Бальон заки дістав ся в околицї Самбора, перелетів понад Судовою Вишнею, Добрянами і Рудками, бо так ним крутив вітер. В Самборі бальон переночував і передвчера рано пустив ся в дальшу дорогу лише з поручником Енґлем, а пор. Петрочи повернув до Перемишля.

— **Комітет заряджуючий** дівочою Бурсою філїї Тов. педаґоґічного в Коломиї має честь отсим повідомити, що Бурса вже отворена. До тепер уміщено в ній 12 учениць, а що місця ще суть, тому дальші зголошеня приймають ся. Оплата 16 К місячно. Позаяк оплати учениць не вистарчають на удержане Бурси, Комітет звертає ся отсим до всїх Добродіїв о надсилане хочби найменших жертв в грошех і натуралїях. До тепер в першою помочию поспішили: Вп. панї Ірена Насальска з датками: 27 К зібраних на весїлю в Микитинцях в домі о. Андрея Завадского, 16 К зібраних на весїлю в Яблонові в домі о. Данила Бахталовского і 3 К зібрані на відпустї н Ольшаници в домі о. Теофіля Лятошиньского, Вп. панї Малицка 10 К від п. Романа Алексевича і богато пань коломийских, що датками в натуралїях причинили ся до заложеня інвентаря Бурси.

— **Чудом спасена дитина.** Дня 7 с. м. наїхав тягаровий поїзд, що ішов з Вибранівки до Боринич, на 2-лїтну дитину господаря з Боринич церковних, Івана Процьова, однако так щасливо, що дитина зазнала лише незначного ушкодженя тїла, бо поїзд перебіг понад дитину, що упала межи шини.

— **Дїло божевільного.** В парку міста Вінфільд в Канаді зібрало ся оногди до 5000 осіб, аби послухати музики. Ненадійно вибіг з сусїдної улички недужий на умі, 30-лїтний Гільберт Твайґ, і почав стріляти до товпи. Від его стрілів погибло на місци 4-ох людий, 3-х смертельно ранених а 20 ох було тяжше або лекше ранених. Між товпою настав страшний переполох. Всї кричали, утїкали, попихали одні других і толочили, чим ще більше погіршали ситуацию. Божевільний між тим набивав свою стрільбу та стріляв дальше. Аж місцевому полїциянтови, Ніклясови, удало ся підійти близше до божевільного і влучним стрілом з револьвера положити его трупом. Божевільний вистрілив також до полїцаянта, але не влучив. Твайґ був млинарем, служив при войску на Филипинах і від кількох лїт зійшов з розуму. В цїлім містї називали его дурним Твайґом, але не уважали небезпечним, бо не зробив доси нікому лиха.

— **Самоубийство.** Перед вчера рано коло 5-тої години відобрав собі житє вистрілом з револьвера в голову 30-лїтний мужчина, Адольф Гавзер, інжинер зі Станиславова. Гавзер прибув до Львова перед кількома днями; причина самоубийства незвістна. Трупа відставлено до заведеня судової медицини.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень, 12 вересня. Іспаньска королева-мати приняла мінїстра справ заграничних ґр. Ґолуховского на авдиенциї.

Тульон, 12 вересня. Командант ескардри Середземного моря одержав приказ держати в поготівли чотири воєнні кораблї, що мають відплисти на всхід для охорони проживаючих в Македонії Французів.

Білград, 12 вересня. Управитель бюра прасового Петрович утїк до Земуня і звідтам подав ся до димісиї. Секретар короля Балуґчич обняв тимчасово департамент прасовий. Петрович мав втечи длятого, що послїдними часами діставав листи з погрозами.

Незадовго ми стануди перед звичайним домом, що був колись, в давних часах хутором якогось годівельника худоби, а тепер перебудовано его та уладжено по новомодному. Сад окружав его зі всїх сторін, але дерева, як звичайно серед багнищ, були звядїлі та карловаті, так що околиця виглядала взагалї убого і робила сумне враженє.

Старий слуга в дивним, немов висушеним лицем, в неугарнім одягу, відчинив нам; він очевидячки управляв тут господарством. Однак просторі комнати були уладжені дуже вибагливо, знак, що заходилась коло них жіноча рука. Я глянув крізь вікно на безмежні, засїяні каміньем багнища, що тягнули ся до найдальших границь овиду, і дивував ся в души, що могло спонукати так образовану людину і таку хорошу женщину замешкати серед тої глуши.

— Дивуєте ся, що ми тут осїли, правда? — відозвав ся Степлетон немов у відповідь на мою думку. — А однак ми тут зовсїм щасливі, може нї — Беріль?

— Зовсїм щасливі — відповіла, але без переконаня в голосї.

— Я удержував школу в однім північнім ґрафстві — сказав Степлетон. — Для чоловіка моєї вдачі була се праця механічна і нудка, але я почував ся вдоволеним, коли міг що-день приставати з молодїжю, образувати несьвідомі уми, вщіпляти в них власні погляди та думки. На жаль судило ся инакше. В школї вибухла заразлива недуга і померло трех хлопців. Се був великий удар для мого заведеня, котре наслїдком сего підупало зовсїм, а я втеряв безповоротно значну часть мого капіталу. Колиб не жаль за хлопцями, за котрими я так пропадав, я міг би тїшити ся своїм нещастям, бо маючи велике замилуванє до ботаніки та зоольоґії, можу тим свобіднїйше віддавати ся науковим дослїдам. Моя сестра любить природу не менше від мене. Ось вам і поясненє на питанє, яке я вичитав на вашім лици, коли ви споглядали крізь вікно на багнища.

— Дійсно, менї приходило на гадку, що житє серед такого окруженя мусить бути скучне... може не так для вас, як для вашої сестри.

— О нї, нї, я не скучаю нїколи — замітила живо міс Степлетон.

— Маємо книжки, маємо наукові занятя, вкінци маємо цікавих сусїдів. Др. Мортімер дуже учений чоловік в своїй области. Безталанний сер Черльс був незрівнаним товаришем. Ми знали его добре. Я не годен як слїд висказати, що за велику втрату потерпіли ми разом з его смертию. Як ви думаєте, чи можу вже нинї пополудни відвідати сер Генрія? Страх, як хочу его пізнати.

— Алеж чому нї! Утїшить ся вами дуже.

— Коли так, то будете так добрі повідомити его про мій намір. Ми також бажаємо причинити сл до того, щоби він як найлекше привик до нового окруженя. Чи зволите удати ся зі мною на гору та оглянути мою збірку мотилїв? В цїлій полудневій Анґлії нема по моїй думці богатшої збірки. Заким оглянемо, буде готове снїданє.

(Дальше буде).

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

подає до відомости

що всї видані центральним Заведенем у Львові находячі ся в обігу

$4\frac{1}{2}$% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го жовтня 1903

по 4% з 90-дневним виповідженем

а всї зістаючі в обігу

4% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го вересня 1903

по $3\frac{1}{2}$% з 60-дневним виповідженем

Львів, дня 24 червня 1903.

Дирекция.

Лиш власного виробу

ШТУЧНИХ НАВОЗІВ

Першого Галиц. Товариства Акцийного для Хемічного промислу у Львові

УЛ. КОСТЮШКА Ч. 10.

Цінники висилає ся на жадане відворотно.

Відділ товаровий

львівскої філїї

БАНКУ ГАЛИЦКОГО

для торговлї і промислу у Львові.

Доставляє добірного вугля камінного з перворядних краєвих і горішно-шлеских копалень франко, до кождої зелїзничої стациї і приймає порученя в своїм бюрі у Львові

улиця Ягайлоньска ч. 3

а на вуголь краєвий також через своїх заступників пп:

А. Качоровского в Ряшеві.
Вільгельма Арнольда в Станиславові.
Давида Таненбавма в Переворску.

МИЛО ШІХТА

„Олень“ Знаки охоронні „Ключ“

Найлїпше, найвдатнїйше, а тим самим найдешевше мило без всяких шкідних домішок.

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис: „ШІХТ“, що есть на кождій штуцї мила, як також на один з наведених охоронних знаків.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-кільо посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірос, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то есть гірку траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; за стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлїбороба на половину легшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хлїборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлїйскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот. На кожде замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цїнники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем:

Алексaндер Копач,

Струтин нижний, п. п. Долина коло Стрия.

Аптика в Королївцї

поручає

В. АЛЕРГАНДА

АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найцїльнїйших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслідком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя. Горсть зіль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пє ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Газети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх наших часописий приймає виключно [illegible] ново отворена „Агенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенция ся приймає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

СТЕЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гвіздків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).